

Tüzesen süt le a nyári nap sugára...
... Szép hosszú hajára, gömbölyű keblére.

Kisleány szoknyája térdig föl van hajtva...
... Rácsókolom lelkem piros ajakadra!”

Tudod, Jancsi szivem, örömet kimennék...
... Ki mindeneket tud: az tudja csak, hányszor.

Mikorra a patak vize tükörré lett...
... Mint az elfogyó hold bús őszi éjszakán?”

„Hej, Iluskám! hogyne volnék én halovány...
... Ne lássa a leány, hogy könnye kicsordult.

„Most hát, szép Iluskám! Most hát, édes rózsám!...
... Jancsi letörölte inge bő ujjával.

Leáldozott a nap piros verőfénye,...
... Míg kívánt halálom napja megérkezik.”

„Itt hát, hol országa van a szerelemnek...
... S a föltámadt leányt kiszabadította.

Hát az élet vize volt ez a tó itten...
... Szép Tündérországnak boldog fejedelme.